

A piros alsónadrágos férfi

[Magyar – Hungarian – مجري]

Abd Ar-Raheem Green

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Julia Gabriel

Elenőrizte: Gharabli Gabriella

﴿الرجل ذو السروال الأحمر﴾

عبد الرحيم جرين

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

ISLAM HOUSE

الإسلام في العالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

1. Fejezet

AZ ÚT KEZDETE

Biztos vagyok benne, hogy nem fog nektek tetszeni. Valószínűleg egy kicsit sem. Olyan dolgokról lesz szó, amelyet legtöbben igyekszünk minden áron elkerülni. Mint például a halál! Igen, pont a halál. Halál, Ítélet, Pokol és Paradicsom (vagy mi is van az égben?), az élet értelme, és természetesen a nagy kérdés – tényleg van Isten, vagy ez csak egy becsapás? Éppen azok a dolgok, amelyekre egyáltalán nem szeretünk gondolni. És mi köze van egyáltalán mindehhez a piros alsónadrágos férfinak?

Szeretném, ha velem jönnétek egy útra. Nem hosszú, de útközben találni fogunk néhány nagyon érdekes és valószínűleg félelmetes dolgot, és olyan dolgokat, amelyeket nem akartok elhinni még akkor sem, ha így áll össze a kép. Vannak közületek, akiknek már libabőrös a háta; mások leteszik a könyvet, és soha nem fejezik be, és olyanok is vannak, akik undorodva felhúzzák az orrukat, és ez nagyon, nagyon szomorú, mert lemaradtok arról, ami a legeslegfontosabb az életetekben!

Olyanok is vannak közületek, akik elolvassák az egészet, talán még egyet is értenek vele, de soha nem kezdenek vele semmit, és ez is nagyon szomorú és nagyon rossz dolog. Nos, mondtam nektek, hogy lesznek olyan dolgok benne, ami nem fog tetszeni. De lesznek olyanok közületek valahol, akik átlátnak az egészen. Gondolkoztok keveset vagy sokat, majd egy nagyon csodálatos dolgot fogtok véghezvinni az életetekben, elfogadjátok az értelem elkerülhetetlen következtetéseit, vesztek egy mély lélegzetet (legalább szellemileg), és elhatározzátok, hogy elkötelezitek magatokat valami mellett, amely fantasztikus változásokat fog előidézni bennetek. Amilyen félelmetesnek tűnik, amint megteszitek, a dolgok még inkább értelmet nyernek.

Ok, elég a hatáskeltésből, itt a tettek ideje. Kezdjük meg utunkat, szálljunk be az Ész és Értelem nevű autónkba.

Mit tennétek, ha egy piros alsónadrágos férfi bekopogna az ajtón, és azt mondaná, hogy a gázórát jött leolvasni?

Igen, komolyan kérdezem, mit tennétek? Tulajdonképpen nem is annyira fontos, hogy mit tennétek valójában, sokkal inkább a folyamat, ahogy döntéseket meghozzátok, és az, hogy milyen képességeiteket használnátok fel döntések meghozatalában. Szimplán elhinnétek neki, és gondolkodás nélkül beengednétek a lakásba? Csupán jóhiszeműségből? Vagy végiggondolnátok a helyzetet, kérdéseket tennétek fel, és az eszetekkel döntenétek? Biztos vagyok benne, hogy az utóbbi. Még ha csak azt mondanátok neki, hogy „Tűnj el, te idióta!”, akkor is az észet, logikát és értelmet használnátok, hogy döntsetek a piros alsónadrágos férfiről, ahogy a legtöbb dologgal kapcsolatban is tesszük, ami az életünkben történik.

Mielőtt tovább mennénk, szeretném, ha egyetértenétek velem egy dologban. Ha nem értünk ebben egyet, akkor nincs sok értelme tovább menni. Meg kell egyeznünk abban, hogy a világ, amiben élünk, valóságos; te meg én tényleg létezők, és ez nemcsak egy computer által generált illúzió, vagy egy álom, amibe véletlenül belekerültünk. Persze tudom, hogy ezt nem lehet bebizonyítani, és tényleg lehetséges, hogy mindaz, amit látunk magunk körül, csak egy álom vagy egy illúzió, de ez nem segít rajtunk. Ha EZT gondolnánk, soha semminek nem lenne értelme, és ha elfogadjuk, akkor is az eszünkkel próbálnánk értelmezni a dolgokat, és akkor is el kellene fogadnunk, hogy amit látunk, az valamilyen szinten valóságos.

Tehát ha benne vagytok abban, hogy ez a világ valóságos, és hogy amit látunk, érzünk, hallunk, ízlelünk, az igaz; hogy érzékszerveink elküldik ezeket az információkat az agyunknak, és az elménkkel adunk értelmet annak, hogy mi történik, akkor használjuk fel ezt a folyamatot arra, hogy felfogjuk: mi ez az élet, mi ez a világ, mi ez az univerzum, és mi ez az egész.

Vannak olyan dolgok, amelyeket „univerzálisnak” nevezünk, csak mert szinte mindenki, akit ismerünk, egyetért

velük. Ezek a gondolatok olyan alapvetőek, hogy részben ezek tesznek minket emberré, és ha valaki nem fogadná el őket, valószínűleg bolondnak néznék. Például az, hogy „valaminek a része kevesebb, mint az egész” egy ilyen univerzális gondolat. Nyilvánvaló az egyszerű ember számára is, ezért hívjuk úgy, hogy a „józan paraszti ész” gondolata. Magától értetődő, nem igényel magyarázatot. Eddig egyetértetek? OK. Itt van egy másik: „a valami nem keletkezik a semmiből”. És arról mit gondoltok, hogy „a rend nem keletkezik spontán módon a káoszból”?

Van valami az emberiség közös tapasztalatában, ami oda vezethet minket, hogy elhiggyük, hogy valami létrejöhet a semmiből, vagy, hogy a rend csak úgy összeáll a káoszból?

Igazatok van, nincs ilyen. Folyamatosan azt tapasztaljuk, hogy ahol rend, rendszer és meghatározott formák vannak, ott volt valami, ami létrehozta ezt a rendet, rendszert és formát. Minél bonyolultabb és tagoltabb egy rendszer, minél funkcionálisabb a forma, annál magasabb a mögötte álló intelligenciának a foka.

Tehát ezt a két igazságot felhasználhatjuk a világ, az univerzum és az élet megértéséhez. Az univerzális emberi tapasztalat szerint ahol a dolgok rendszerben, törvények és minták szerint működnek, ott valami létrehozta ezeket a rendszereket, törvényeket és mintákat. Ezért van az, hogy amikor egy archeológus talál egy cserépdarabot a földben, akkor biztos benne, hogy emberek, akiket ő soha sem látott, csinálták azt a cserepet. Nagyon sok mindent meg tud állapítani ezekről az emberekről, kultúrájukról, és technológiai fejlettségükről abból az egy darab cserépből. Tudja, hogy valaki készítette, és nem a föld véletlen mozgásának és egy erdőtűznek az eredménye az égetett agyagdarab. Talán lehetséges, hogy mégis ez történt, de nem valószínű. Valójában minél többet lát valaki ebből a cserépből, annál kevésbé tűnik ez számára valószínűnek, és annál biztosabb lesz benne, hogy szándékosan tervezték és készítették el (már ha ebben valaki egyáltalán kételkedett).

Vegyünk egy másik példát, amit legtöbben rendszeresen használunk: a mobiltelefon. A telefon néhány alapanyagból áll, mint műanyag, üveg, szilikon a chiphez és néhány értékes fém. A műanyag kőolajból készül, az üveg és a szilikon pedig homokból. Tehát amit a kezünkben fogunk, az olaj és homok. Mi lenne, ha azt mondanám nektek, hogy sétáltam az arab sivatagban (sok olaj és homok!), és találtam a homokban egy telefont. Évmilliók véletlen történéseinek eredményeként jött létre, a szél fújta, a nap sütött, az eső esett, a villám becsapott, az olaj feltört, a tevé áthaladt rajta, és évmilliók múlva magától létrejött egy mobiltelefon. Én meg természetesen felvettem, megnyomtam a hívást, és felhívtam anyukámat.

Van esély rá, hogy ez véletlenül megtörténjen természetes folyamatok révén? Még ha egy egészen kis lehetőség van is rá, a legtöbben egyszerűen elutasítanánk ezt, mint értelmes magyarázatot a telefon létrejöttére.

Miért fogadunk el akkor egy ilyen magyarázatot univerzumunk és a benne lévő élet kialakulására? Még ha el is fogadjuk az evolúciót, mint folyamatot, azt a gondolatot, hogy az élet véletlen események sorozataként jött létre, nagyon nehéz értelmes magyarázatként elfogadni. A legegyszerűbb emberi sejt is sokkal bonyolultabb, mint egy mobiltelefon! Az evolúció elmélete legalább megpróbál valamiféle magyarázattal szolgálni arra nézve, hogy hogyan történhetett mindez, de arra, hogy az univerzum néhány véletlen esemény eredménye, még nem találtak ki értelmes magyarázatot, pedig az univerzumban működő törvények, rendszerek és alakzatok sokkal bonyolultabbak, mint a biológiai világ törvényei!

Vegyünk példának a Földet és a Naprendszert. A Föld tengelye körül kering huszonnégy óra alatt. Képzeljük el, ha a Föld sokkal lassabban keringene. Egy nappal és egy éjszaka mondjuk 30 vagy 40 évig tartana, nem 24 óráig. A Föld felszínének egyik oldala ilyen hosszú ideig ki lenne téve a napsütésnek, a másik oldala sötétségben lenne. Egyik oldala túlságosan felmelegedne, a másik borzalmasan lehülne. Vagy, ha

egy kicsivel (kozmológiai értelemben) közelebb vagy távolabb lennének a Naptól, vagy túl meleg, vagy túl hideg lenne. Vagy, ha a légkör nem pontosan ilyen arányban tartalmazná az oxigént, széndioxidot és nitrogént, vagy ha nem lenne ózon, hogy kiszűrje a napsugárzás káros hatásait – ezek nélkül az optimális feltételek nélkül nehéz elképzelni, hogy létezhetne élet.

Ha megnézzük az ősrobbanás elméletét, amely megmagyarázza az univerzum keletkezését, valaki jogosan megkérdézhethetné: „*a robbanások mióta idéznek elő bonyolult és kiegyensúlyozott rendszereket és összetett életformákat?*” Mégis ezt mondja néhány ember, hogy így jött létre az univerzum. Erre azt felelhetjük, hogy ez egy nagyon leegyszerűsített gondolat, és a helyzet az, hogy a tudomány is arra utal, hogy azok a törvények, amelyek irányítják az univerzum működését, annyira pontosak, hogy az élet nem létezhetne enélkül a pontosság nélkül.

Ezt megfigyelhetjük az úgynevezett természeti törvényekből, amelyekből elég sok van, de most koncentráljunk csak a négy legismertebb erőre: az erős és a gyenge nukleáris erőre, az elektromágneses erőre és a gravitációra. Az erős és a gyenge elektromágneses erők a felelősek a szén létrehozásáért, amely minden ismert életforma alapja. Az erők együttműködésével kiegyensúlyozódnak az energiaszintek, és így három hélium atom fúziójából létrejön a szén. A hélium atomok nagyon valószínűtlen, hogy találkozzanak és szén hozzanak létre, mert normál körülmények között energiájuk nem illeszkedik és a három hélium atom előbb szétválna, mielőtt széné állnának össze. De ha megvalósul ez a statisztikailag szokatlan energia-kiegyenlítődés, a folyamat gyorsabban végbemegy. Ha akár az erős, akár a gyenge elektromágneses erő megváltoztatná az energiaszinteket, az azt eredményezné, hogy kevesebb szén jön létre, és így az univerzum lakhatatlan lenne.

Vegyük figyelembe a gravitációs erőt is. Az ősrobbanás után, évmilliárdokkal ezelőtt az anyag az univerzumban véletlenszerűen gomolygott. Nem voltak bolygók, galaxisok vagy csillagok, csak atomok, amelyek a sötét űrben voltak szétszórva.

Ahogy az univerzum tágult, a gravitáció az atomokat csoportokba rendezte, amelyekből majd kialakultak a csillagok és a galaxisok. Itt az a fontos, hogy a gravitációs erőnek pont megfelelőnek kellett lennie. Ha egy kicsit gyengébb lett volna, az atomok annyira szétszóródtak volna, hogy soha nem álltak volna össze galaxisokká, csillagokká és bolygókká. Ha viszont a gravitáció egy kicsit erősebb lett volna, az atomok egyetlen tömeggé álltak volna össze, és az ősrobbanás helyett ősropogás történt volna. A gravitációs erőnek megfelelőnek kellett lennie, hogy kialakulhassanak a csillagok. És mi az a „megfelelő”? Képzeljétek el, hogy súlyotok egy milliommód grammal nehezebb vagy könnyebb. Ilyen arányú különbségről beszélünk, amelynek eredménye az lenne, hogy az univerzum annyira más lenne, hogy nem lennének galaxisok, csillagok, bolygók, vagy élet. Néhány kilót leadni könnyűnek tűnik, igaz? Furcsa, hogy intelligens, tanult emberek nem tudnak leadni néhány kilót ahhoz, hogy hosszabb ideig éljenek, de az univerzum véletlenül meg tudja magát úgy szervezni, hogy optimálisak legyenek a feltételek az élet kialakulásához!

És ez még nem minden! Nézzük meg közelebbről az univerzum tágulási arányát az ősrobbanás után. Ha a tágulási arány nagyobb lett volna, és a korai univerzum gyorsabban tágult volna, az anyag az univerzumban annyira szétterjedt volna, hogy a gravitáció soha nem tudta volna csillagokba és galaxisokba rendezni. Ha a tágulási arány lassabb lett volna, a gravitáció összenyomta volna a tágulást, és az egész anyagot egy fekete lyukba nyomta volna. Ha a tágulási arány egy másodperccel az ősrobbanás után lassabb lett volna egy ezermilliomód résszel, az univerzum újra összeesett volna mielőtt elérte volna jelenlegi méretét! Azonban tágulási arány pont megfelelő volt, ezért alakulhattak ki a csillagok az univerzumban.

Egy másik példa erre a pontosságra az univerzum sűrűsége. Ahhoz, hogy az univerzum egy olyan hely legyen, ahol az élet ki tud fejlődni, az univerzumnak nagyon pontosan meg kellett őriznie a sűrűségét. A sűrűségnek annyira pontosnak kellett

lennie, hogy egy 0.00000000000001% eltérés szétesést vagy összeroppanást eredményezett volna, amely ha túl korán történik, az élet soha nem fejlődik ki, vagy olyan gyors tágulás következett volna be, hogy a csillagok, galaxisok sem alakultak volna ki.

Emlékeztek a mobiltelefonunkra a sivatagban?

Nem sokkal ésszerűbb arra a következtetésre jutni, hogy az univerzum és az élet egy értelmes akarat tervének az eredménye?

Nézzük meg, mik a lehetőségek:

Lehetséges, hogy a semmiből származik? És ha ez a helyzet, akkor ez miért nem működik minden egyes dologra az életben? A piros alsónadrágos férfi is lehet, hogy csak úgy megjelent!

Vagy önmagát teremtette meg? Nos, valahogy nem tulajdonítjuk a csillagok összességének és galaxisoknak, amelyet univerzumnak hívunk azt a képességet, hogy tervezzen és rendszerezzen. Ehhez mindenképpen intelligencia és akarat szükséges, nem?

Tehát ha a józanész és az értelem ennyire egybehangzóan egy intelligens és akaratlagos tervnek tekintik az univerzum létrejöttét, milyen más következtetésre juthatunk az eszünket használva?

Nos, az egyik következtetés mindenképpen az lesz, hogy ennek az intelligenciának és akaratnak a forrása különböző természetű kell, hogy legyen az általa alkotott univerzumtól.

Miért van ez így? Mert ha azonos természetűek lennének, akkor ugyanabból lenne több, vagyis több teremtett világ, és akkor jogosan meg lehetne kérdezni, hogy és azt mi teremtette? Bizonyosan valami még intelligensebb, még erősebb akarat, és arról is megkérdeznénk ugyanezt a kérdést: mi teremtette azt? És örökké keresnénk azt az intelligenciát és akaratot, ami erősebb a másik intelligenciánál és akaratnál, egy teremtőt, aki megteremtett egy teremtőt, és aki őt teremtette, és aki őt teremtette, a végtelenségig! Jó oka van annak, hogy ez lehetetlen, és ezt legjobban egy példával lehet elmagyarázni.

Képzeljünk el egy lopakodót, amely bemérte a célt, és kéri a főhadiszállástól az engedélyt a lövésre. A főhadiszállás azonban még följebbről várja az engedélyt, majd ő is a felettesétől, és így tovább.

Ha ez így megy, a lopakodó valamikor lelőheti a célt?

Természetesen nem!

Váraznak, amíg valaki vár egy felsőbb utasításra, hogy megadja a parancsot. Kell, hogy legyen egy olyan hely vagy személy, ahonnan kiadják a parancsot, egy olyan hely, amelynél nincs feljebb.

Példánk illusztrálja, hogy miért van logikai bukfunc abban a gondolatban, hogy teremtők teremtenek teremtőket, akik teremtőket teremtenek, a végtelenségig. Nem mehet ez a folyamat örökké, mert akkor, ahogy a lopakodó soha nem fog löni, a teremtett világ sem lesz soha megteremtve. A teremtett világ azonban itt van. Létezik. Ezért elvethetjük az ok-okozati összefüggések végtelen sorozatát, mint irracionális felvetést.

Mi akkor az alternatíva?

Az alternatíva az első ok. Egy olyan ok, amit semmi sem okozott!

Az ész érvei arra a következtetésre juttatnak minket, hogy annak az intelligens és akarattal rendelkező erőnek, amely az univerzum, az élet és minden más mögött van, különböző természetűnek kell lennie a teremtett világtól.

Tehát... ha a teremtett világnak mindig szüksége van valamire, a Teremtő bizonyára önmagában elégséges.

Ha a teremtett világ ideiglenes, a Teremtő bizonyára örök.

Ha a teremtett világ időben és térben behatárolt, a Teremtő bizonyára időn és téren felül áll.

Ha a teremtett világ nem egyedi, a Teremtő bizonyára egyedülálló.

És ezt ésszerűen az követi, hogy csak egyetlen egyedi, örökkévaló, önmagában elégséges, időtől és tértől független Teremtő lehet, mert ha több lenne, akkor ezek a jelzők nem lennének érvényesek. Hogy lehet két vagy három örökkévaló lény, vagy két olyan lény, akiket nem határol be a tér és az idő?

Ezért nagyon is van értelme annak, ha az Egyetlen, Örökkévaló és Önmagában Elégséges Teremtőben hiszünk.

A józanész és az értelem könnyen, talán elkerülhetetlenül arra a következtetésre vezet, hogy az univerzumot egy olyan természetfeletti lény teremtette, aki különbözik bármi, általunk ismert lénytől.

Természetesen nehéz csak ésszel ennél többet megérteni erről a Teremtőről; ezért van az, hogy sokan itt megállnak.

A mi utunk azonban nem ér véget itt, tulajdonképpen sok szempontból csak most kezdődik. Még sok kérdésünk van, ami válaszra vár, sok a megoldatlan rejtély.

2. Fejezet

MEGVÁLASZOLATLAN KÉRDÉSEK

Miért van szenvedés a világban?

Ha van Teremtő, miért hagyja ez a Teremtő, hogy rossz dolgok történjenek?

Mi az élet értelme?

Miért vagyunk itt, mi ennek a célja, és hová megyünk?

Van élet a halál után?

Van valamilyen lehetőségünk, hogy többet megtudjunk erről a Teremtőről?

Nem meglepő vagy furcsa azt elvárni, hogy az, Aki teremtette ezt az univerzumot, adjon valamilyen útmutatót ezekben a kérdésekben, mivel a Teremtő minden eszközt biztosított ahhoz, hogy az összes szükségleteinket kielégítsük, mind fizikailag, mind érzelmileg. Éhséget érzünk, és táplálékra van szükségünk a fennmaradásunkért, és itt van minden eszköz, hogy hozzájuthassunk a táplálékhoz. Szomjúságot érzünk, és van folyadék, ruházatra van szükségünk, és léteznek lehetőségek, hogy megvédjük magunkat az elemektől, és így tovább. Társaságra, szeretetre és támogatásra is szükségünk van, és vannak szüleink, családunk, társadalmakban élünk, amelyek betöltik ezeket a szükségleteinket. Annak van értelme, ha az, Aki ellátta mindezeket a szükségleteinket, ezekre a mély, nyugtalanító és fontos kérdésekre is ellásson válaszokkal.

Valójában valamilyen szempontból ezek a mély kérdések a fizikai és érzelmi dolgoknál is fontosabbak, mert ezek határozzák meg életünk értelmét. A bizonyítékok azt mutatják, hogy amikor az emberek előtt nem tiszta és meggyőző az élet iránya és értelme egyénként vagy társadalomban, akkor elégedetlenek, összezavarodottak és boldogtalanok lesznek. Ezért az, hogy miért

vagyunk itt, hová megyünk, és mi ennek az egésznek az értelme, annyira fontos nekünk, mint az étel, ital és a szex!

Sok lehetséges válasz van ezekre a kérdésekre, és az emberi elme különböző területeit tekintve úgy tűnik, hogy az ész érvek nem elégségesek arra, hogy megtaláljuk a válaszokat ezekre a bonyolult kérdésekre, mert mi a legjobb válaszokat akarjuk, nem csak akármilyen választ. Az a baj, hogy ezen a területen az elme nem jut egy bizonyos ponton túl.

Ezt azzal a példával illusztrálhatjuk, hogy mondjuk valaki elvisz titeket egy furcsa épülethez. Ott álltok a bezárt bejárati ajtó előtt, és az ember megkérdezi: „*Mi van e mögött az ajtó mögött bent a házban?*” Mennyit sikerülne kitalálni az értelem segítségével? Lehet, hogy sikerülne ráhibáznai néhány dologra, mint asztalok és székek, lámpák és csapok... de ez egyáltalán nem biztos. Lehet, hogy teljesen üres, vagy tele van mindenfélével... bármi lehet. Tehát honnan tudhatnátok, honnan lehetnétek biztosak abban, hogy mi van az ajtó mögött? Nos, természetesen be lehetne menni és meg lehetne nézni a saját szemeitekkel, de mi van, ha ez nem lehetséges? Hogyan tudhatnátok meg akkor, hogy mi van bent?

Nos, az egyik lehetőség, hogy valaki, aki bent volt, elmondja nektek, vagy valaki, aki ismer valakit, aki bent volt, az mondja el nektek. A kérdés viszont itt az, hogy hogy bízhatunk meg ebben az emberben? Honnan tudhatom, hogy igazat mond?

Ezzel ugyanaz a helyzet, mint ezekkel a nagy kérdésekkel: az élet értelme, miért van szenvedés, van-e élet a halál után... mi van az ajtó mögött? Ismeretlen, rejtett, láthatatlan. Az ész nem jut semmilyen határozott válaszhoz, és nincs ok arra, hogy azt higgyük, hogy az intuíció vagy csupán „érzéseink” sikeresebbek lennének.

Csak akkor juthatunk bármilyen fokú bizonyossághoz, ha valaki, akiben jó okunk van megbízni, elmondja nekünk.

Természetesen az eszünkre továbbra is szükségünk van. Csak arról van szó, hogy ezekben a kérdésekben nem elég, mint közvetlen információforrás. Azonban nagy szükségünk van az észre ahhoz, hogy kitaláljuk, kiben bízhatunk meg.

És visszatértünk a piros alsónadrágos férfihoz! Mi alapján higgyek neki, vagy utasítsam el az állítását?

A vallások általában nagyon különleges dolgot állítanak. Azt állítják, hogy üzenetet hoztak a Teremtőtől, és gyakran ez az üzenet kizárólagosan erre a vallásra vonatkozik. Ez a „*nekem igazam van, és mindenki más hazudik*” esete. Nem mintha ezzel az állítással az ész szemszögéből probléma lenne. Végül is, ha ez a Bölcs Teremtő úgy döntött, hogy tényleg üzenetet küld nekünk, nyilvánvaló, hogy ennek az üzenetnek állandónak kell lennie, és mivel a különböző vallások egymásnak ellentmondó dolgokat állítanak, nem lehet mindegyiknek igaza. A kihívás itt az, hogy eldöntsük, melyiknek van igaza. Ahelyett, hogy egy ember jött volna leolvasni a gázórát, heten állítják ugyanezt!

Még sincs minden veszve. Ha megnézik azokat az embereket, akik összegyűltek az ajtó előtt, ugyanezzel az érvelési folyamattal el tudjátok dönteni, hogy kinek van joga leolvasni a gázórát. Például valószínű, hogy van neki valamilyen igazolványa, és egyenruhája annak a gáztársaságnak a nevével, akinek fizeted a számlákat, és egy eszköz az óra leolvasására. Ugyanilyen módon vannak olyan jelek is, amelyek segítségével megkülönböztethetjük az igaz vallást a hamistól.

Mivel ez egy elég kényes kérdés, lehet, hogy egy kis időre lesz szükségünk ahhoz, hogy gondolkozzunk mindazokon a nem megfelelő ellenőrzési módokon, amelyeket időnként használunk. Talán köztük van olyan, mint: „*Ki hasonlít rám, kinek hasonló a származása?*” Így döntenétek el, hogy ki az, aki bemehet a házatokba leolvasni az órát? A helyzet az, hogy a bűnözők között is van mindenféle származású, csakúgy, mint a gázóra-leolvasókból.

Vagy mit szóltok ahhoz, hogy: „*majd megérezem, hogy ki lesz az igazi, és akkor hinni fogok neki, és ez elég nekem ahhoz, hogy igaz legyen*”. Nem. Nem hiszem.

Vagy mi van, ha valaki egy jó ajánlattal kecsegtet, mint például: „*Ha hiszel nekem, hogy én vagyok a gázóra olvasó, akkor életed végéig ingyen kapod a gázt!*” Csábító, de nem valószínű.

Vagy csak válasszuk azt a fickót, aki hasonlít arra, aki születek ajtaján kopogtatott időnként (még ha náluk nem is volt bevezetve a gáz... hmmm!)

Vagy mi van azzal, aki a legokosabbnak néz ki, és a legtöbb pénze van? Inkább ne!

A lényeg itt az, hogy amikor a vallásról van szó, el kell felejtetni bizonyos gondolatokat. Például egyszerűen azt követni, amit őseitek követtek, csak mert ismerősnek tűnik, vagy, mert annyira szeretitek őket, vagy, mert nem tudjátok elképzelni, hogy tévedhettek. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian csináltatok egyes dolgokat a születeiktől különbözően. Hogy lehet az, hogy tévedhettek ezekben a dolgokban, de nem tévedhettek a vallással kapcsolatban?

Az ész érvek nem arra mutatnak, hogy azt feltételezzük, hogy bármiben is hittek születek vagy őseitek, csak az lehet az igazság, és annak sincs semmi értelme, hogy csak „higgyünk” mindenféle igazolás nélkül. Milyen gondolkodás vezethet valakit ahhoz a következtetéshez, hogy az igaz vallás gazdaggá kell, hogy tegyen, vagy, hogy azáltal, hogy csupán hiszünk egy bizonyos személyben vagy dologban, elnyerjük az örök életet? Természetesen az egyik kedvenc érv egy adott vallás választása mellett mindig az, hogy megváltoztatta ezeknek az embereknek az életét, és boldogabbak lettek. Ennek tulajdonképpen van némi értelme, mivel az érvek azt mutatják, hogy ilyennek kell lennie az igaz vallásnak, de itt az a probléma, hogy sok más ember is állítja ugyanezt, az ő saját, különböző vallásos tapasztalatairól. Úgy tűnik, hogy vallásosnak lettünk teremtve. Ez természetünk része.

Ha nem az egyik meglévő vallást követjük, hamar kitalálunk egyet! Tehát egy akármilyen vallás még mindig boldogabbá tesz, mint a semmilyen. Tehát ismét, csak azt állítani, hogy a vallásokat igaz, mert megváltoztatta az életeteket, nem lehet önmagában egy erős érv, mivel akkor más vallásoknak is igaznak kell lenniük, mivel azok is megváltoztatták emberek életét. Valójában azok is, akik eldöntötték, hogy abban hisznek, hogy egyáltalán nincs Teremtő, ők is azt állítják, hogy korábban valamilyen vallást követtek, és most már nem, és boldogabbnak és szabadabbnak érzik magukat! Ahogy a mondás tartja, ha jó az egyiknek, jó lesz a másoknak is.

Tehát mindez puszta állítás. Az állításokat bizonyítani kell.

Az igaz vallásnak (már ha van ilyen) igazolvánnyal kell rendelkeznie. Olyan tulajdonságai kell, hogy legyenek, amelyeken keresztül, és amelyek által felismerhetjük, hogy a Teremtőtől származik.

Mit kell akkor megvizsgálnunk?

3. Fejezet

A TANÍTÁSOK PRÓBA ALATT

Az első próba, amely valószínűleg a legjobb és a legmeggyőzőbb nagyon gyorsan kevés választási lehetőséget hagy nekünk.

Mit mond pontosan a Teremtőről? Melyik vallás tanítja azt, hogy Egyetlen, Egyedi Teremtő van, Akinek a természete különbözik a teremtett világ természetétől: Ő Egy, Örök, Önmagában Létező, Felsőbbrendű Teremtő.

A céloom nem egyes vallások kritizálása és nevetségessé tétele, mivel minden vallás valamilyen szinten az erkölcsös életet és az értékeket tanítja. Mindegyiknek megvannak saját erősségeik és gyengeségeik. A szándékom inkább az, hogy vizsgáljuk meg őket ennek az egyszerű és általánosan megérthető kritériumnak a fényében.

Ennek fényében, némileg ellentmondásosan, csak három valós vetélytárs van: a zsidó vallás, a zoroasztrianizmus és az iszlám. A keresztények lehet, hogy azt állítják, hogy joguk van ahhoz, hogy bekerüljenek ebbe a kategóriába, de legalábbis az általános keresztény hit álláspontja alapján azokhoz a vallásokhoz kell számítanunk, amelyek az Egyetlen Isten elméletét valamilyen módon megváltoztatták.

A hinduizmus például általánosságban egy panteista istenképet képvisel. Eszerint minden Isten. Az univerzum, a Föld, a Hold, a csillagok, a fák, az állatok, és mi is, mindez Isten.

Hogyan tudjuk megérteni és igazolni ezt az állítást? Ha az „Isten” alatt a Teremtőt értjük, akkor ez azt jelenti, hogy a teremtett világ teremtette magát, és hogy a teremtett világ a Teremtő. Hogy magyarázza meg ez egy véges univerzum elrendelését, és milyen racionális bizonyíték támasztja alá ezt az állítást? Ez pont olyan, mintha azt mondanánk, hogy az

univerzum önmagát teremtette meg. De ha nem létezett, hogy tudta megteremteni magát?

Az univerzumnak ezen kívül nem tulajdonítunk olyan képességeket, mint a parancsadás, vagy a rendszerezés. Ezek nem tartoznak tulajdonságai közé. Az univerzum csillagokból és galaxisokból áll, és mindezeknek szükségük van egy Teremtőre. Mivel egyenként is szükségük van egy szervezőre, kollektíven szintén. Egy csoport szükségét szenvedő nem válik valamilyen módon önmagában elégséggé. Egy éhező emberekkel teli ország nem lesz képes jobban ellátni magát, mint egyetlen éhező egyén.

A kereszténységgel ugyanez a probléma. Természetesen sok keresztény elmondja a Teremtő létezésére hozott példákat, amelyeket elmondtam, de aztán azzal folytatják, hogy Jézus (béke legyen vele), egy behatárolt keretek között élő, szükségét szenvedő lény Isten volt. Itt a probléma világos. Hogyan lehet valaki két teljesen ellentétes dolog egy időben? Hogyan lehet a véges végtelen egyszerre? Hogyan lehet valaki önmagában elégséges és szükségét szenvedő, örök és az idő korlátai között lévő, egyszerű és egyedi, egy és sok egyszerre?

Ez eléggé olyan, mintha azt mondanánk, hogy egy kör négyzetté vált, de ugyanakkor kör maradt. Az ember azt még fel tudja fogni, hogy a kör vonalait egy négyzet korlátaiba préseljük, de természetesen akkor már nem lesz kör. A körből lehet négyzetet csinálni vagy a négyzetből kört, de nem lehet valami egyszerre kör és négyzet is. Ez a meghatározás maga lehetetlen, és soha nem lehet értelmesen megmagyarázni valamit, ami lehetetlen. Tehát ezt az állítást soha nem lehet bebizonyítani. A legnagyobb probléma vele az, hogy ellentmond a Teremtő létezéséről szóló értelmes érveknek, mivel ha valaki egy teremtett, véges, szükségét szenvedő lény lehet a teremtő, akkor miért nem egy másik vagy egy harmadik? Hogyan lehet megvédeni ezt a hitet például a panteizmustól?

A válasz erre gyakran az, hogy „Isten mindenre képes”. Ez egy állítás Istenről, és az Istenről való állításokat, mint minden mást, be kell bizonyítani. Ezen kívül ez egy olyan állítás, amely sok problémát hordoz magában, például meg lehet kérdezni, hogy „Isten képes arra, hogy ne létezzen tovább?” Vagy, hogy „Isten képes arra, hogy rossz dolgot tegyen?”

Ezekre a kérdésekre két gyakori választ adnak: Vagy: „Nem, azt nem teheti meg”, ami ellentmond annak, amit előbb a keresztények mondtak arról, hogy Isten mindenre képes, vagy: „Igen, képes lenne rá, ha akarná, de Isten soha nem tenne rosszat, mert Isten természete a jóság.”

Miért igaz akkor ez Isten jóságára, de nem igaz a többi tulajdonságára? Istenre ugyanúgy igaz, hogy Egyetlen, Örökkévaló, és Önmagában elégséges. Pontosan úgy, ahogy a jó Isten természetéhez nem tartozik hozzá, hogy rosszat tegyen, az sem tartozik az Örök és Önmagában elégséges Teremtő természetéhez, hogy időben korlátozott, szükségét szenvedő teremtménnyé váljon. Tehát az az állítás, miszerint a Teremtő a teremtett világ része lehet, ugyanakkor továbbra is ő a Teremtő, egy olyan állítás, amelyet soha nem lehet bebizonyítani, mivel magától értetődően lehetetlen, és ez minden vallásra vonatkozik, amely ilyet állít a Teremtőről. Ez magába foglalja azt is, amit a hinduk és a pogányok hisznek, mivel ők is hasonló dolgokat állítanak a Teremtőről, hogy valamilyen teremtett lényben öltött testet.

Néhány keresztény azt mondja erre, hogy ők Jézust (béke legyen vele) nem Istennek, csak Isten Fiának tartják. Itt csak az a kérdés, hogy mit értenek az alatt, hogy „Isten Fia”? Ahogy az ember gyereke olyan, mint az apja és anyja, úgy Isten Fia szintén Isten? Ha így van, akkor ugyanott vagyunk, ahol az előbb, és ugyanazzal a problémával nézünk szembe. Egy gyermek emellett a szexuális tevékenység következménye. Ezek szerint Isten ezt tette volna? Ez ellentmondana mindannak, amit eddig Istenről tudunk, hogy különbözik a teremtményektől. Vagy talán Isten valamilyen módon adoptálta Jézust (béke legyen vele) fiaként?

Ennek szintén nincs értelme, mert csak olyan valakit fogadhat az örökbe fiadként, aki olyan, mint te. Ha valakinek például van egy Flappy nevű hala, és azt mondaná: „Ez a fiam”, senki nem venné komolyan. Lehet, hogy annyira szereted, mint a fiadat, lehet, hogy veled eszik, lehet, hogy van egy külön szobája a házban, még örökbefogadási papírokat is szerezhetsz, de a hal az hal, te meg ember vagy. A kettő nem azonos, és tudjuk, hogy a Teremtő az univerzumban. Valójában jobban hasonlítunk a halra, mint a Teremtőre. Behatárolt, véges, szükségét szenvedő lények vagyunk, csak úgy, mint a hal, míg a Teremtő Örök és Önmagában elégséges. Valójában a Teremtő nagyon távol van attól, hogy fia legyen, akár szó szerint, akár szimbolikusan, kivéve talán azt a teljesen metaforikus értelmezést, hogy ahogy a szüleink gondoskodnak rólunk, vezetnek és táplálnak minket, a Teremtő is ezt teszi. Azonban ebben az esetben ezt a címet minden teremtményre alkalmazni kellene, nemcsak az emberekre, pláne nem egyetlen emberre.

Ami a buddhizmust illeti, a Teremtő nem igazán jelenik meg. Ezért a buddhizmus inkább egy filozófia, mintsem vallás, és a saját kérdéseivel foglalkozik, mint az élet értelmének magyarázata, a szenvedés célja, és a nagy ismeretlen túlvilág emberi, nem isteni gondolatokkal megmagyarázva. Amire valóban szükségünk van, az egy valóságos dolog, és a bizonyosság csakis a láthatatlan Ismerőjétől jöhet, Aki az ismeretlennek a Teremtője. Minden más csak feltételezés.

Van még néhány vallás, amit talán megemlítenek itt. A szikhizmus hasonlít a buddhizmusra abban az értelemben, hogy nem állít magáról isteni eredetet, legalábbis nem közvetlenül. A szikhizmus alapítója, Guru Nának átvette a szerinte legjobb részeket a hinduizmusból és az iszlámból, és saját módján egybeolvasztotta. Ez elég vonzó lehet néhányunk számára, akik választás előtt állnak, de az ésszerűség szempontjából van egy kis gond. Ha elfogadjuk, hogy tényleg van egy kinyilatkoztatás és üzenet a Teremtőtől, akkor hogyan választhatjuk ésszerűen azt, hogy elhagyjuk a Teremtő útmutatását, és valami mást követünk,

vagy összekeverjük valami mással, kivéve természetesen, ha alapos okunk van azt gondolni, hogy valójában ezt kívánja tőlünk a Teremtő? Az ember ezt még valahogy igazolhatja a hindu tanításokból, de nagyon nehéz lenne ugyanez az iszlám, vagy éppen a zsidóság szemszögéből.

Egy próbának már alávetettük a vallásokat, hogy megnézzük: az állítás, miszerint a Teremtőtől származik, vajon érvényes-e vagy sem. Megegyezik azzal az ésszerű alappal, amelyen keresztül megérthetjük, hogy van egy Egyetlen, Örökkévaló és Önmagában elégséges Teremtő, Aki különbözik és külön áll a teremtett világtól? Vannak más kritériumok is, amelyeket felhasználhatunk, hogy rövidítsük a jelöltjeink listáját?

4. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS ÉRVÉNYESSÉG PRÓBÁJA

Nos, lehet, hogy vannak más módszerek is, amelyekkel megállapíthatjuk, hogy az igazolvány hiteles vagy nem. Egyik ezek közül, aminek van valamiféle értelme, az örökérvényűség próbája. Ez azt jelenti, hogy ez az üzenet a Teremtőtől mindenkire kell, hogy szóljon. Amíg az emberiség rendelkezik azzal a racionális kapacitással, hogy megértse a Teremtő létezésének okait és feltegye a mély és fontos kérdéseket az életről, halálról, univerzumról és mindenről, értelmetlennek tűnik, hogy a Teremtő csak egy választott embercsoportnak adna útmutatást, és kizárna mindenki mást. Természetesen a Teremtőnek jó oka lehet arra, hogy kiválasszon egy csoportot, akik hordozzák és követik bölcs útmutatásait, ahogy jó oka lehet arra is, hogy egy kiemelkedő személynek adja át az üzenetét, és ne mindenkire beszéljen egyenként. Még így is fennáll a kérdés, hogyha mi nem abba a választott csoportba tartozunk, akkor mit kellene tennünk? Mi történik velünk? Akkor mindez már nem számít. Furcsa lenne, ha a Teremtő, aki minden egyes embert ellátott minden szükségletével, nem látta el őket azzal, ami pszichológiailag, mentálisan és spirituálisan a legnagyobb szükséglet, vagyis a nagy kérdésekre adott válaszokkal.

Ez eléggé kizárja a zsidó vallást. A zsidó vallás nagyon remek, ha egy zsidó nőtől születél, de nem annyira, ha mégsem. Bár elég sokan közülünk azt gondolják, hogy országunk, fajunk, törzsünk, városunk, vagy futballcsapatunk a legjobb (vagy legalábbis az lesz egy napon), de a legtöbben elég nehezen tudnák megemészteni a gondolatot, hogyha nem egy bizonyos fajba vagy törzsbe születél, nincs reményed a Paradicsom örök boldogságára haláloed után, és hogy a Teremtő csak az övék, nem a tiéd. Még ha ez igaz is lenne, a legtöbben közülünk

elutasítanánk, mint egy irreleváns gondolatot. Van még néhány ok, ami miatt a zsidó vallást ésszerűen kizárhatjuk, de most nem ott tartunk.

Meg kell állnunk egy rövid közjáték erejéig.

Nos, figyelmeztettelek titeket az elején, hogy nem fog nektek tetszeni!

Talán egy kicsit jobban kellett volna figyelmeztetnem titeket, hogy ennek a racionális megközelítésnek a következtetése esetleg teljesen vágyaitokkal ellenkező irányba fog vezetni, és mindazokkal a dolgokkal szemben, amiről azt gondoljátok, hogy az életben el szeretnétek érni. Talán figyelmeztetnem kellett volna titeket, hogy lehet, hogy gyűlölni fogjátok az igazságot, és ha olyan fajta emberek vagytok, aki azt gondolja, hogy az élet tök jó, és különben is mindene megvan... nos, figyelmeztethettelek volna, hogy sok oka van, ami miatt a dolgok nem maradnak ilyenek a számotokra sokáig. Viszont ha ilyen emberek vagytok, akkor úgysem figyeltetek volna oda. Akkor most itt van.

FIGYELMEZTETÉS!

Ami most jön, az csak olyan embereknek való, akik tényleg készek félretenni az előítéleteket, akik készek arra, hogy egy kicsit mélyebben gondolkozzanak, és kövessék a legésszerűbb következtetést.

Eddig elég könnyen ment. Ami most következik, az egy kicsit nehéz menet lesz, amikor eljutunk addig, hogy a következtetéseket le kell vonni, és a döntéseket meg kell hozni. Nem akarlak megijeszteni titeket. Tényleg nem, mert az egész megéri a fáradságot. Végül is volt valaha az életetekben olyan, amit tényleg érdemes volt megszerezni, és nem kellett érte keményen megdolgozni? Nos, én olyan következtetésekhez vezetlek titeket, amelyek követéséhez erőfeszítés szükséges. Valójában néhány embernek nagyon nehéz lesz.

A nehéz munka itt nem fizikai, és nem is mentális, olyan értelemben, hogy sokat kell gondolkozni. Elfogadtátok, hogy

használjátok az értelmet és a józan eszeteket ahhoz, hogy levonjátok következtetéseiteket, és ha készen vagytok arra, hogy a legésszerűbb lehetőséget válasszátok, és ha csak ez számít, biztos vagyok benne, hogy sikerülni fog nektek. Néhány embernek nem fog sikerülni. Néhányan elolvassák ezt, talán még egyet is értenek mindennel, majd tovább élnek azon a módon, ahogy mindig is... vagy legalábbis megpróbálják. Azt mondom, hogy megpróbálják, mert már nem fog menni, tapasztalatból mondom. Ami ezek után jön, az egy olyan következtetéshez vezet majd, ami sokak számára sokkoló lesz. Mások már gyanakodtak rá. Egy dolog biztos, ha már tudod az igazságot, az életed soha nem lesz ugyanolyan. Bármennyire is próbálsz elmenekülni, soha nem tudsz önmagad elől elrejtőzni.

A FIGYELMEZTETÉST MEGKAPTÁTOK!

Tehát vissza, ahol voltunk...

Így két vetélytárs maradt nekünk: zoroasztrianizmus vagy iszlám.

Van számos ok, ami miatt az iszlám győz a zoroasztrianizmus felett. Először is az iszlám azt állítja, hogy egy mindenki számára érvényes vallás. Az általános elképzeléssel ellentétben, és azzal is ellentétben, ahogy néhány, iszlámot követő ember viselkedik, az iszlám nem egy arab/pakisztáni/indiai vallás. Pontosan ugyanannyira megfelelő az angolul beszélő fehér embereknek, amennyire az araboknak, afrikaiaknak vagy az eszkimóknak.

Az is érdekes, hogy az „iszlám” szó egy arab szó, amelynek az a jelentése: **a Teremtőnek való „alávetés”, vagy „átadás”**. A muszlim az, aki a Teremtőnek engedelmessé válik, az útmutatását követi. Az iszlám azt mondja, hogy tanításának alapja az Egyetlen, Egyedi és természetfeletti Istenben való hit, és annak az üzenetnek a követése, amelyet a Teremtő folyamatosan kinyilatkoztatott különleges kiválasztott embereknek, akikről, mint prófétákról, vagy küldöttekről beszél. A vallás neve nem egy adott emberhez vagy helyhez kötődik. A judaizmus (Júda), kereszténység (Krisztus), buddhizmus (Buddha), hinduizmus

(India), zoroasztrianizmus (Zoroaszter) mind emberekhez vagy helyekhez kötődnek. Tehát, ha például valaki egy elszigetelt helyen él, és nem hallott volna arról, hogy egy Jézus nevű ember, aki egyben Isten és Isten fia is, meghalt az emberek bűneiért, akkor soha nem juthatna ennek felismeréséhez ésszel vagy tapasztalattal. Soha nem jutna ide magától, valakinek el kellene mondania neki. Az iszlámmal nem ez a helyzet. Az iszlám alap gondolata, hogy Egyetlen Teremtő létezik, akinek az útmutatását követnünk kell, egy olyan gondolat, amire mindenki rájöhethet. Az iszlám alap gondolata, az Egyetlen Istennek való alávetés teljesen általános érvényű.

5. Fejezet

A JELLEM PRÓBÁJA

Van még néhány próba, amelyeket felhasználhatunk.

Az első a személy jellemével és személyiségével kapcsolatos, aki az állítást kimondta. Ha aki azt állítja, hogy üzenetet hozott a Teremtőtől, megbízhatóságáról ismert, és látszik rajta, hogy őszinte és becsületes, akkor könnyen el lehet fogadni, hogy arról az Üzenetről is igazat mond, amit a Teremtőtől hozott. Természetesen ez ellen fel lehet hozni, hogy az ember tévedett. Azt gondolja magáról, hogy az, amit állít magáról, tényleg őszinte és becsületes, de tapasztalatai valamiféle értelmi aberráció vagy hallucináció eredményei. Honnan tudhatjuk, hogy nem ez a helyzet?

Bizonyára egyikünk sem akarja, hogy egy csaló átverje, vagy, hogy egy örültet kövessen. Persze egy ügyes csaló mindent megtesz, ami tőle telik, hogy meggyőzzön, hogy ő őszinte és becsületes. Bizonyosan mindent meg fog tenni, hogy valósnak hangozzon és látsszon, amit mond, és gyakran olyan ajánlással környékez meg, ami túl szép, hogy igaz legyen. Itt az a probléma, hogy könnyen visszakerülhetünk oda, ahonnan indultunk. Minden vetélytárs nagyon hiteles jellem, de természetesen nem magukkal a nevezőkkel lesz dolgunk. Nem személyesen Mózes (béke legyen vele), Krisna, Buddha, Zoroaszter, Jézus (béke legyen vele), Mohamed (béke legyen vele), vagy Guru Nának kopogtat az ajtónkon, hanem olyan emberek, akik azt állítják magukról, hogy őket képviselik. Tudjuk, hogy miket mondtak, írtak róluk. Tehát mielőtt megvizsgálnánk ezeket a személyiségeket, meg kell tudnunk, hogy hogyan különböztethetjük meg azt, amit valójában mondtak attól, amit róluk állítottak.

Ezért fontos az íráskok hitelessége. A zoroasztrianizmussal pont az a probléma, hogy nem nagyon maradt fenn Zoroaszter

mondásaiból és írásaiból semmi. A liturgia megmaradt, néhány alap gondolat a teológiából, de maguk a pontos szavak elvesztek. A Biblia hitelességének problémái még az őszinte keresztény és zsidó tudósok számára is nyilvánvaló. Ezen a területen a Korán, az iszlám alapkönyve kitűnik a többi közül. A Korán szövegének hitelességével kapcsolatban nem merül fel kérdés. Valójában, ha valaki fog egy Koránt bármelyik mecsetben a világon, és összehasonlítja Mohamed Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) halála után 30 évvel keletkezett kézirattal, a szöveget azonosnak találná, a betűk stílusa, és néhány, kiejtést segítő jelzés kivételével. Ez elég figyelemreméltó egy több mint 1400 éves szöveg esetében. A Korán nemcsak az írott megőrzés kiváló példája, hanem szóban is sokan megjegyezték. A muszlimok szerint a többi írást megváltoztatták, elvesztek, vagy más hiba keletkezett bennük, de a Teremtő (Akinek a szavai a Korán) ígéretet tett, hogy megőrzi a Koránt, mert ez az utolsó kinyilatkoztatás a Teremtőtől az emberiségnek, és Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) így a végső küldött. Bár maguk a muszlimok emberek és ezért esendőek, és mint ilyenek, nem feltétlenül képviselik a vallás valódi arcát, de a Korán és a Próféta példája és tanításai érintetlenek maradtak, és így az embereknek lehetőségük van megismerni, hogy mi Isten valódi útmutatása.

Ezt állítják a muszlimok, de nincs esetleg sok probléma az iszlámmal?

Úgy értem, a civilizált, szabad világban, vagy tulajdonképpen bárhol, hogy lehetne elvárni az emberektől, hogy egy 1400 éves vallást kövessen? Úgy tűnik, a nőket másodosztályú állampolgároknak tekinti (bár a civilizált világban a nők máig kevesebb pénzt kapnak ugyanazért a munkáért, gyakran szexuális tárgyként mutatják be őket, félelmetes mennyiségű szexuális és fizikai bántalmazás éri őket, és szinte lehetetlen, hogy anyaként és feleségként tiszteletet kapjanak, viszont a civilizált világ kijelenti, hogy a nőknek egyenlőknek kellene lenniük). A Korán tényleg azt mondja, hogy meg lehet

verni a nőket? A férfiaknak négy feleségük és korlátozatlan számú ágyasuk lehet? Milyen jó nekik... Kétszer annyit kapnak az örökségből, és a nő tanúsága csak felét éri a férfinak?

Majd ott van ez a dzsihád ügy, a terrorizmus, és az „öljétek meg a hitetleneket, akárhol is találjátok őket” dolog.

És mi a helyzet azokkal a látványosan barbár törvényekkel, mint hogy levágják a tolvajok kezét, a hitehagyók és házasságtörők meggyilkolása (és hogy lehet, hogy úgy tűnik, mindig a nőket ölik meg?), a halál a homoszexuálisokra, a részek megostorozása, és az országúti rablók keresztre feszítése!

A Korán talán nem olyan, mint az összes többi vallási könyv; tele ellentmondásokkal, nagyvonalú kifejezésekkel, amelyeket bárhogy lehet értelmezni?

Nos, a Korán nem hasonlít egyik írásra sem legalábbis abból a szempontból, hogy hitelessége és megőrzöttsége nem vita tárgya. És a következő kérdés, hogy amilyen problémáik vannak az embereknek az iszlámmal, mennyi valójában a Korán és a Próféta tanítása, és mennyi a muszlimok viselkedése?

Nézzük meg ezt racionálisan, nem emocionálisan.

Az, hogy a Korán tanít olyan dolgokat is, amelyek eltérnek a számunkra megszokottól, azt jelenti, hogy nem a Teremtőtől származik?

Nincs racionális oka, hogy a korábban említett kérdések kizárnák isteni eredetét. És mi van akkor, hogy nem lehet összeegyeztetni a „modern” étellel? Lehet, hogy a Teremtőnek nem tetszik ez a fajta modernitás, vagy bármilyen ember alkotta ideológia. Nem azt mondom, hogy ez a helyzet, csak bebizonyítom, hogy ez az érv nem egy racionális ok arra, hogy elutasítsuk azt az állítást, hogy a Korán a Teremtőtől származik. Egyébként ebben a kérdésben minden más vallás hasonlít az iszlámra, hogy megkérdőjelezi az olyan életmód helyességét,

amely a pusztá materializmusra és élvezetekre alapszik, amelyek a modern élet jellemzői.

A probléma azzal, hogy egy bármilyen könyvet vagy írást erkölcsisége és törvényei alapján ítélünk meg, az hogy az erkölcsiség és a törvények általában messze vannak attól, hogy általános érvényűek legyenek. Például valami, ami az egyik kultúrában egy szigorú büntetésnek számít, egy másik kultúrában enyhének tűnhet. A korlátozott többnejűség egy értelmetlen szabálynak tűnik egy olyan társadalomban, amelyben a nők társadalmi biztonságát csak a házassággal lehet garantálni, és amelyben korlátozatlan többnejűség a bevett gyakorlat. Számukra a monogámia örülségnek tűnhet, különösen azon nők számára, akik a többnejűségben találják a biztonságot. A magát „civilizált, szabad világnak” nevező kultúrkör erkölceit és etikai álláspontját sok dologgal kapcsolatban gyakran változtatja. Olyan dolgok, amelyek rosszak voltak tíz évvel ezelőtt, ma elfogadhatóak, és fordítva, a „szabad világ” néhány szónoka azonban erkölceikről és értékeikről úgy beszél, mintha valamilyen isteni írás lennének, pedig természetesen nem azok. Valójában ennek ellenkezője az igaz.

A lényeg itt az, hogy ami az emberek legnagyobb problémájának tűnik az iszlámmal kapcsolatban, az valójában nem egy érvényes kritérium annak megítéléséhez. Racionálisan az ember úgy kellene, hogy gondolkozzon, hogyha valaki meggyőző bizonyítékokkal szolgál egy adott könyv isteni eredetéről, akkor el kellene fogadnunk, hogy a mi Teremtőnk tudja, hogy mi számunkra a legjobb. Valójában elég valószínű, hogy az emberek olyan erkölcsöt, törvényeket és értékeket választanának, amelyek kényelmesek számukra, és nem olyanokat, amelyek valójában jók és hasznosak a számukra, vagy amelyekkel néhányan (például azok, akik fennhatósággal rendelkeznek) létrehoznának egy olyan rendszert és erkölcsi szabályokat, amellyel hatalmukat fenntarthatják! A tény az, hogy sok dolog van, ami jó nekünk, amelyeket nem szeretünk, és sok dolog van, amit szeretünk, de ami valójában rossz nekünk. Ezért

az iszlám és a modern élet úgynevezett összeférhetetlenségének kérdését tegyük inkább félre, mint egy piros heringet (vagy talán egy másik piros alsónadrágos férfit!)

Na, most elérkezett az idő, hogy lenyeljük az eddigi legkeserűbb pirulát. Itt az idő, hogy elfogadjuk azt, ami néhányunk számára a legnehezebb igazság: hogy a Korán lehet, hogy a Teremtőtől származó üzenet, és hogy Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) egy Próféta. Legalábbis félre kell tennünk előítéleteinket, és meg kell próbálnunk nyitottan megvizsgálni az ésszerű érveket, amelyek a Korán mellett szólnak, miszerint ez az útmutatás. Végül is van már néhány dolog emellett az állítás mellett. Menjünk végig rajtuk még egyszer. Először is, amit a Teremtőről tanít, az megegyezik azzal, amelyre mindenki mindenhol rájött, hogy Egyetlen Teremtő van, Aki nem hasonlít a teremtett világra. Sok verse van a Koránnak, amely ezt a gondolatot fejti ki, például:

„Mondd: «Ő Allah, az Egyedüli, az Egyetlen!¹» Allah, aš-Šamadu (az Úr, Akihez minden teremtmény fordul)². Nem nemzett, és nem nemzetett. És senki és semmi nem hasonló Óhoz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 112. fejezet – Az Egyistenhit megvallása, 1-4. versek]³

Lehet, hogy valaki számára kérdéses az arabban a hímnemű személyes névmás használata. Ez azt jelenti, hogy a Teremtő férfi? A Teremtő ezek szerint a versek szerint nem hasonlítható semmihez. Az arab nyelvben, mint sok más nyelvben, csak hímnem és nőnem található, (mint nyelvtani nem – a ford.), nincs

¹ Itt az arab eredetiben egyetlen jelző áll: *Ahadun*. Am egyetlen magyar jelzöt erőltlen az 'egyetlenség' kifejezésére (Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány).

² Az 'aš-Šamadu' arab szó lefordíthatatlan bármely más nyelvre. A zárójelben megadott magyarázó szöveg Ibn 'Abbás-tól maradt fenn. Al-Hasan-tól maradt fenn: 'Az Elő, a Fenntartó, Akire nem vonatkozik az elmúlás.' A különböző magyarázatok a Kommentárokban olvashatók (Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány).

³ Az áják (verssorok) a Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordításából származnak

semleges nem. A hímnem az általános forma, amelyet a Korán használ, de ez nem jelenti azt, hogy Isten férfi, vagy hímnemű.

A második dolog az iszlám mellett, hogy az írást figyelemreméltó módon megőrizték. A megőrzésének története önmagában megérdemli a kutatást, de a rövideg kedvéért csak néhány tudós kommentárját említem itt, például:

Richard F. Burton orientalista azt írja, hogy a Korán, ami ma létezik, *„ugyanaz a szöveg, ami lejött hozzánk, abban a formában, amelyben a Próféta elrendezte és jóváhagyta... Ami nálunk van, az Mohamed muszhaŕ-ja (szövege).”* Kenneth Cragg a Korán közvetítését a kinyilatkoztatástól napjainkig *„az imádat töretlen láncolatának”* nevezi. Schwally a *Geschichte des Qorans* című művében azt írja, hogy: *„ami a kinyilatkoztatás különböző részeit illeti, biztosak lehetünk benne, hogy a szöveget pontosan úgy adták át, ahogyan a Próféta meghagyta.”*

Őket úgy tűnik, meggyőzte a Korán hitelessége.

A harmadik ok, amiért oda kell figyelniünk az, hogy az iszlám üzenete általános érvényűnek mondja magát, vagyis mindenkinek szól fajra, státuszra való tekintet nélkül, és ez világossá teszi, hogy a Teremtő nem nézi az ember színét, származását, nemzetiségét, vagyonát, vagy státuszát, csak a szívét, jóságát és tetteit.

A Korán azonban nem egy szabadidős olvasmány. Nagyon nehéz lehet megérteni, mert nem egy bizonyos eseményt, vagy témát követ. Sokszor ismétli magát, és még a legjobb fordítási stílus is nagy kihívást jelent. Ha meg akarjuk érteni, erőfeszítést kell tenni az elmélkedéssel, és pontosan az elmélkedés az, amit a Korán sokszor kér tőlünk.

Ennek ellenére az alapvető üzenet teljesen érthető. Csak egyetlen Egy Isten van, Aki Könyörületes és Irgalmas minden teremtménye iránt, de különösen azok iránt, akik alázatosak és hisznek. Ugyanakkor szigorúan megbünteti azokat, akik arrogánsan elutasítják az igazságot. Az élet egy próbatétel, és

amikor meghalunk és ez az univerzum, ahogy ismerjük, véget ér, lesz egy nap, amikor fizikailag újra leszünk teremtve, és meg lesz ítélve vagy örök boldogság jutalma, vagy az örök szenvedés büntetése.

Elmondtuk az elején, hogy lesznek olyan dolgok, amik nem fognak tetszeni, mint a halál és a pokol! Viszont attól még, hogy valamit nem szeretünk, nem jelenti, hogy nem igaz, vagy nem valóságos.

Van más, ami hozzásegít ahhoz, hogy elfogadjuk a Korán állítását, hogy az egek és a föld Teremtőjétől származik? Nos, maga a Korán ad egyfajta hamisítási tesztet. Ez tulajdonképpen egy nagyon hasznos teszt, amelyet minden könyvnél alkalmazhatunk, amely azt állítja magáról, hogy a Teremtőtől származik:

„Hát nem gondolkodnak el a Koránon? Ha nem Alláhtól származna, bizony sok ellentmondást találnának benne.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4. fejezet – *A nők*, 82. vers.]

Itt az a lényeg, hogyha egy könyv minden dolog Teremtőjétől származik, elég ésszerű azt feltételezni, hogy ez az egyedi Lény nagyon intelligens és bölcs, olyan szinten, amely talán túlmegy az emberi felfogóképeségen. Az ember bizonyára elvárja minden dolog Teremtőjétől, hogy ismerje a természeti világ és az univerzum alapvető működését, és az emberi történelem eseményeit.

Tulajdonképpen, ami a Koránban figyelemreméltó, az nemcsak az, hogy nem tartalmaz ellentmondásokat, hanem az, hogy olyan kijelentéseket tesz a történelemről, teológiáról, filozófiáról, törvénykezésről, és a természeti világról, amelyek túlmutatnak az átlagos emberi magyarázaton.

Van a Koránnak még egy figyelemreméltó tulajdonsága, hogy a mai napig ez az arab nyelv legkimagaslóbb irodalmi alkotása. Valójában maga a Korán kihívást intéz az arabok

számára, akik a verselés és a nyelvi képességek mesterei voltak, hogy alkossanak csak egyetlen fejezetet, ami felér hozzá. A Korán legrövidebb fejezete csupán három versorból áll. Abban az időben, amikor a költők „popsztárok” voltak Arábiában, Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) nem mutatott költői tehetséget sem a Korán kinyilatkoztatása előtt, sem azt követően. Valójában mondásai és kijelentései nyelvileg nagyon különböznek a Korántól, és könnyen meg lehet őket különböztetni. Az abban az időben legtehetségesebb költők és szónokok elismerték, hogy ezek nem Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele), nem is egy emberi lény szavai. Sokan lettek muszlimok csak az alapján, hogy hallották a Koránt. Számukra ez volt a legmeggyőzőbb érv, amely isteni eredete mellett szólt. Ezt természetesen nehéz lehet nekünk ma megítélni, de ettől még történelmi tény. A kérdés az, hogy hogyan lehetséges, hogy valaki, akinek nem volt költői tehetsége, képes volt egy olyan irodalmi alkotás bemutatására, amely a mai napig az egész arab nyelv legmagasabbja, abban az időben, amikor a legnagyobb arab versek keletkeztek. Ha a mai világban akarnánk ezt elképzelni, ez olyan különleges, mintha egy tanulatlan ember, mindenféle tudományos tudás és képzettség hiányában ismertetne egy hibátlan egységes fizikai törvényt.

Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele), mint abban az időben, Arábiában a legtöbben, nem tudott írni vagy olvasni. Nem volt hozzáférése ehhez a tudásanyaghoz. Hogy honnan szerezte mindezt az információt, az valóban egy folyamatos kihívást jelentett akkori ellenségeinek, és ugyanúgy a történelem folyamán azoknak, akik nem akarták elfogadni annak a lehetőségét, hogy a Korán a Teremtőtől származik. Néhány keresztény botrányíró olyan messzire ment, hogy maga Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) valójában egy eretnek keresztény püspök volt, aki Arábiába menekült, mások szerint csak egy menekült szerzetestől tanult! Azonban annak ellenére, hogy Mohamed életének minden eseményét megőrzi a gazdag történelmi források, senki nem tudja beazonosítani ezt a karaktert, és hogy hogyan sikerült rejtve maradnia a huszonhárom év alatt,

amíg a Próféta tanított. Természetesen egy másik kérdés, amelyet ez felvet, hogy a Korán egy kitaláció, és hogy Mohamed hazug volt, de ez az állítás tényleg nagyon problematikus, mert Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) élettörténetének tanulmányozása megmutatja teljes őszinteségét és megbízhatóságát. Egyáltalán nem egy csaló pszichológiáját mutatja. Ez másokat oda vezetett, hogy azt állítsák, hogy hallucinált és őrült volt, hogy tényleg elhitte, hogy próféta volt, és így tudta meggyőzni magát és másokat. Ez azonban még mindig nem magyarázza meg a Koránban található lenyűgöző információ- és tudásanyag nagyságát.

Úgy tűnik, valaki lehet egyszerre őrült és hazug.

Ha azt gondolod, hogy Próféta vagy, és valóban elhiszed, hogy Istentől kapsz információkat, akkor, ha valaki jön és kérdez tőled egy nehéz kérdést, ami gyakran megtörtént Mohameddel, nem futsz azonnal a legközelebbi paphoz vagy rabbihoz, hogy tőlük tudakold meg a választ. Meg vagy róla győződve, hogy Isten tudatni fogja veled.

A legösszerűbb következtetés, amit megmagyarázza mind a Koránban található elképesztő szintű információt, mind Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) világos őszinteségét és becsületességét az, hogy ő valóban az volt, amit állított magáról, Isten Küldötte. Úgy tűnik, hogy csak ez magyarázza meg megfelelően ezt az információt, mivel ez a tudás a Teremtőtől származik, és egy igazolásként szolgál számára. Mohamed Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) őszintesége, megbízhatósága és erényes viselkedése csak úgy nyer értelmet, hogyha ő tényleg az volt, aminek mondta magát, és biztos volt abban, hogy isteni üzenetet kap.

6. Fejezet

ELKÉPESZTŐ INFORMÁCIÓSZINT

Most bizonyára azon gondolkoztok, hogy milyen „elképesztő információszintről” beszélek, és valójában ez a hatalmas téma már önmagában is köteteket tölthetne meg, majd ha hozzáadnánk az érveket és ellenérveket, azok további köteteket tölthetnének meg! Van néhány ajánlott irodalom, ha valakit ez a téma mélyebben érdekel. Én itt csak néhányat választottam ki, amelyet különlegesen érdekesnek és személyesen meggyőzőnek találok.

Az első a történelemmel kapcsolatos. Sok keresztény próbálta azzal megvádolni Mohamedet (Allah áldásai és békéje legyen vele), hogy le akarta másolni és felhasználni a Bibliát, és ez elég nagy butaság, több okból is. Az egyik, hogy akkor egyszerűen nem létezett a Bibliának arab fordítása, és ha létezett is volna Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) nem tudta volna elolvasni. Nos, elég sok embert említ a Korán, akik szerepelnek a Bibliában, és ez azért van, mert ők legnagyobb részben Isten prófétái és küldöttei. A Korán, mint a Teremtő utolsó kinyilatkoztatása, az ő életpéldájukat említésre méltónak, követendőnek ítéli, hogy inspirálja és motiválja a hívőket az eljövendő időkben. Nem furcsa, hogy Ábrahámot (béke legyen vele) is megemlíti, mert az arabok őt tartották ősapjuknak fián, Izmaelen (béke legyen vele) keresztül. A Biblia az arabokat többek között, mint izmaeliták, említi, mert az ő leszármazottai voltak. Az azonban furcsának és nagy kihívásnak tűnik, hogy hogy magyarázzuk el azt, hogy milyen sokszor szerepel Mózes (béke legyen vele) a Koránban. Természetesen az egyszerű magyarázat erre az, hogy a feladatok és kihívások, amelyekkel Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) szembesült, sokban hasonlítottak a Mózes (béke legyen vele) által tapasztaltakra, és ezért Mózes tapasztalatai hasznos útmutatásul és inspirációul szolgáltak a végső Küldött számára.

Van két rövid, de tartalmas részlet a Korán történeteiben.

Az első, hogy érdekes, hogy Józsefet (Izrael vagy Jákob fia) is megemlíti a Korán, de soha nem beszél Egyiptom uralkodójáról fáraóként, hanem királynak nevezi, míg Mózesnek (béke legyen vele) világos, hogy a fáraóval van dolga. A Biblia mindkettőt fáraónak hívja. Ez nem akkor probléma, gondolnánk, csakhogy amikor Józsefet megpróbáljuk elhelyezni a történelemben, azt találjuk, hogy az alatt az idő alatt Egyiptomban a hikszosz dinasztia uralkodott, akik szemiták voltak, és nem használták a fáraó címet, így csak a bennszülött egyiptomiak nevezték uralkodóikat. Mózes (béke legyen vele) idejében egy bennszülött egyiptomi uralkodott, aki kiűzte a hikszoszokat, és elnyomta Izrael törzseit. Ha Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) másolta a Bibliát, miért nem másolta le ezt a történelmi tévedést? És honnan vette ezt a pontos információt? Nem voltak abban az időben olyan egyetemek, ahol egyiptológiát tanítottak. A hieroglifák olvasásának tudománya évszázadokkal azelőtt elveszett, és nem vált ismertté 1000 évvel későbbig, a rozetta kő felfedezéséig. Ez teszi a második információ-részletet még lenyűgözőbbé.

A Korán elmondja, hogy Mózes (béke legyen vele) hogyan megy el a fáraóhoz, és hívja arra, hogy higgyen... nos, nagyjából arra, amit itt olvashattok. A fáraó megkérdezi Mózes (béke legyen vele) erről a láthatatlan Istenről, aki az egek felett van. A fáraó azt gondolta, hogy ő maga isten, vagyis hogy mágiával parancsolhat az isteneknek. Azt mondta arrogánsan az egyik emberének:

„És így szólt a Fáraó: «Ó, Hámán! Építs nekem magas palotát, ilyen módon, talán elérhetem az utakat! Az egek útjait, és hogy fölmehessek Mózes istenéhez! Bizony úgy gondolom, hogy hazug ő (Mózes)!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40. fejezet – A Megbocsátó, 36-37. vers.]

Erről a Hámánról sokat beszéltek, azt állítva, hogy Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) a Bibliából másolt történeteket, majd összekeverte őket.

Van egy Hámán a Bibliában Eszter könyvében, amely önmagában is kérdéses hitelességű, amely ezt a személyt egy későbbi időbe, Perzsiába helyezi, miniszterként Ahasvérós udvarába. Azonban független történelmi források nem erősítik meg, hogy ilyen személy valaha létezett Perzsiában. Valójában a bibliatudósok Hámánt az elámita Hummán istennel azonosítják, vagy lehetséges, hogy a perzsa Hamajun, amely „előkelőt” jelent, és a perzsa Owanes névvel azonos.

Nekünk azonban a sok keresztény botrányíróval ellentétben van egy Hámánunk, aki az ókori Egyiptomban élt, és úgy tűnik, tökéletesen kiegyenlíti a számlát.

Dr. Maurice Bucaille volt az egyik első tudós, aki a Hámán nevet egyiptológiaiailag tanulmányozta. Feltételezte, hogy mivel Hámánt a Korán Mózes (béke legyen vele) idejében, Egyiptomban helyezte el, a legjobb akcióterv az lehet, ha megkérdez egy szakértőt, aki ismeri a régi egyiptomi nyelvet és a hieroglifákat. Bucaille leírja az ismert francia egyiptológussal folytatott érdekes beszélgetését:

„Az *Elmélkedések a Koránról (Réflexions sur le Coran)* című könyvben elmeséltem ennek a konzultációnak az eredményét, amely tizenkét évvel ezelőtt történt, és oda vezetett engem, hogy megkérdezzek egy specialistát, aki emellett a klasszikus arab nyelvet is jól ismerte. Az egyik ismert francia egyiptológus, aki megfelelt ezeknek a feltételeknek, volt olyan kedves, hogy feleljen a kérdésemre.

Megmutattam neki a „Hámán” szót, amelyet pontosan úgy másoltam le, ahogy a Koránban van írva, és azt mondtam neki, hogy egy Kr. u. 7. századi dokumentum mondatából származik, amely egy olyan személyről szól, akinek az egyiptomi történelemhez van köze.

Azt mondta nekem, hogy ebben az esetben egy hieroglifikus név átírásáról lehet szó, de számára kétségtelen, hogy egy 7. században írott dokumentum nem tartalmazhatott egy hieroglifikus átírást, mivel abban az időben a hieroglifákat teljesen elfelejtették.

Hogy megbizonyosodjak afelől, amit a névről állított, azt tanácsolta, hogy nézzem meg Ranke, *Az új királyság személyneveinek szótárát*, ahol megtalálhatom a nevet hieroglifákkal írva, ahogy korábban leírta nekem, és a német átírását.

Megtaláltam, amit a szakértő feltételezett, és ezen kívül meglepettem olvastam a Hámán név jelentését: „*a kőbányában dolgozók vezetője*”, pontosan, ahogyan le lehet vezetni a Koránból, bár a fáraó szavai egy építésvezetőt juttatnak az eszünkbe.

Amikor ismét elmentem a szakértőhöz a szótár Hámánról szóló oldalának fénymásolatával, és megmutattam neki a Korán oldalait, ahol elolvashatta a nevet, nem jutott szóhoz...

Ranke emellett referenciaként idézte Walter Wreszinski egyiptológus 1906-ban kiadott könyvét, aki megemlíttette, hogy a „Hámán” név megtalálható egy, a bécsi Hof Museumban őrzött sztélén. Néhány évvel később, amikor el tudtam olvasni ezt a címet hieroglifákkal írva a sztélén, észrevettem, hogy a névhez tartozó határozott névelő hangsúlyozta a fáraó személyes köréhez való tartozást.”

Na, ezt nevezem én „elképesztő információsztnek”!

Honnan volt Mohamednek (Allah áldásai és békéje legyen vele) minderről tudása, ha nem Istentől?

Van még.

Gondoljatok csak az 1400 évvel ezelőtti világra és az akkor létező tudásszintre, vagy inkább tudatlanság-szintet kellene mondanunk, mivel ez volt az elterjedt, különösen a természeti világgal kapcsolatban. Természetesen voltak gondolkodók és

filozófusok, akik néhány csodálatos felfedezést tettek, még a föld átmérőjét is megbecsülték, de sok más dolgot nagyon is félreértettek. A legendák és mítoszok uralkodtak. A Koránt olvasva azt fogjátok találni, hogy ezek a legendák és mítoszok a világ teremtéséről és a természetről teljesen hiányoznak. Igen, vannak csodák, amelyeket a Teremtő hozott létre, hogy növelje a hívők hitét és összezavarja az ellenkezőket, de a világ és az univerzum leírása meglepően modernnek tűnik. Azt várnánk el a Korántól, hogy annak az időnek a mítoszait és legendáit írja le. Még ha Mohamednek (Allah áldásai és békéje legyen vele) sikerült is volna az idők legjobb gondolatait összeszedni és kihagyni ezeket a legendákat, ez még mindig nem magyarázza meg azt, hogy a Korán milyen figyelemreméltóan összeegyeztethető a modern tudománnyal.

Itt van néhány vers a Koránból, amelyek az univerzumból és annak teremtéséről szólnak.

„Talán nem látták azok, akik hitetlenek, hogy az eget és a föld egyetlen hatalmas darab volt, és Mi bontottuk azokat fel. És vízből teremtettünk meg minden élő dolgot. Hát nem hisznek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21. fejezet – A Próféták, 30. vers]

Hallott talán az ősrobbanásról, és hogy hogyan kezdődött, mint egy egység, egy maximálisan összesűrűsödött anyag- és energialabda? Beszéltünk róla az elején, emlékeztek? Nagyon úgy néz ki, hogy a Koránban lévő információ helyes egy olyan dologról, amit csak körülbelül 70 éve fedeztünk fel. És mi a helyzet ezzel:

„Az eget erővel építettük és kitágítottuk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 51. fejezet – Az elfűjők, 47. vers]

Amikor Einstein megalkotta elméleteit, a tudósok konszenzusa az volt, hogy az univerzum statikus, és így volt mindig is, de az új felfedezések világossá tették, hogy nem így van, és hogy valójában a galaxisok állandóan távolodnak

egymástól. Más szóval, az univerzum tágul. Hogy mindezt egy 1400 éves könyvben találjuk, az több mint furcsa.

A tudomány nagyon ingatag társ. Olyan dolgok, amelyekben minden tudós megegyezik egy időben, egy másik időben elfordítják a fejüket, mert ellenkeznek a megfigyelésekkel, ezért talán nem a legjobb, ami alapján megítélhetünk egy könyvet. Azonban vannak olyan dolgok, amelyeket olyan gyakran figyeltek meg, hogy valamiféle „tények” lettek.

Egyik ilyen dolog az emberek embrionális fejlődése. Az az elképzelés, hogy a magzat szakaszosan fejlődik, elég újnak mondható. Sok teória létezett a múltban és a korai modernkorban, amelyek ma egy kicsit butaságnak tűnnek. Például, az egyik teória, amely a tizennyolcadik században uralkodott, az előre megformáltság elmélete volt. Eszerint a gondolat szerint az állatok előre megformáltan léteztek a spermában. Még megfigyelések is igazolták ezt, amelyeket az abban az időben létező, primitív mikroszkópokkal végeztek. Hiszem, ha látom! Arisztotelész azt gondolta, hogy a megalvadt menstruációs vér a sperma segítségével alkot magzatot. Amit ma ismerünk, az csak a tizenkilencedik század végén lett világosan megfogalmazva. A Korán azonban több mint 1400 éve kimondta:

„És bizony Mi megteremtettük az embert tiszta agyagból. Majd spermacseppként (*nuthfatun*) helyeztük el egy biztos helyen (*az anya méhében*). Ezután a spermacseppet vérröggé (*hibás fordítás, az „alaq” valójában egy felakasztott, piócaszerű dolgot jelent*) formáltuk, majd a vérrögöt húsdarabbá teremtettük, majd a húsdarabot csontokká teremtettük. Majd a csontokat felruháztuk hússal, ezután egy másik teremtményként keltettük életre. Áldassék Allah, a legkiválóbb Teremtő!” [A Korán, 23. fejezet – *A hívők*, 12-14. vers]

„Olvass az Urad nevében, Aki megteremtett (*minden létezőt*). Teremtette az embert egy vérrögből.” [A *Kegyess*

Korán értelmezésének fordítása, 96. fejezet – A vérrög, 1-2. vers] és:

„(...)Mi bizony porból teremtettünk meg benneteket, majd egy spermacseppből (*nutfatun*), majd egy vérrögből (*hibás fordítás, az „alaq” valójában egy felakasztott, piócaszerű dolgot jelent*), majd egy megformázott, vagy formátlan húsdarabból(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22. fejezet – A Zarándoklat, 5. vers]

Keith Moore, a Torontói Egyetem anatómiai fakultásának professzora és elnöke, és az *Ember fejlődése* című könyv szerzője, akit a világ egyik vezető embriológusának tartanak, azt mondta a Korán eme kijelentéseiről és a hiteles hadiszokról: *„A tizenkilencedik századig semmi nem volt ismert az emberi fejlődés stádiumainak osztályozásáról. Az emberi embriók stádiumainak rendszerét a 19. század vége felé fejlesztették ki, az ábécé betűiből. A huszadik században számokat használtak, hogy leírják az embrionális fejlődés 23 szakaszát. Ezt a számokra alapuló rendszert nem könnyű követni, és egy jobb rendszerre a morfológiai változásokra alapszik. Az utóbbi években a Korán tanulmányozása megmutatott egy másik stádium-rendszerezésre, amely egyszerűen megérthető, és az alakváltozásra alapul. Olyan kifejezéseket használ, amelyeket Isten nyilatkoztatott ki Mohamed Prófétának Gábiel angyal által, és a Koránban lettek lejegyezve... Világos számomra, hogy ezek a kijelentések Istentől jöttek Mohamedhez, mert mindezt a tudásanyagot sok évszázaddal későbbig nem fedezték fel. Ez bizonyítja számomra, hogy Mohamed Isten Küldötte kellett, hogy legyen.”*

Marshall Johnson, a Philadelphiai Thomas Jefferson egyetem Dainel Baugh Intézetének igazgatója és az anatómiai fakultás professzora és elnöke azt mondta: *„Tudósként csak olyan dolgokkal tudok foglalkozni, amelyeket megértek. Meg tudom érteni az embriológiát és a fejlődésbiológiát; meg tudom érteni azokat a szavakat, amelyeket lefordítottak nekem a Koránból. Ha oda tudnék menni abba a korba, azzal a tudással, amellyel ma rendelkezem, nem tudnám jobban leírni azokat a dolgokat,*

amelyek le vannak jegyezve. Nem látok olyan bizonyítékot, amely ellenkezne azzal a koncepcióval, hogy ez az egyén, Mohamed, valahonnan kapta ezt az információt, tehát nézetem szerint semmi nem áll ellentétben azzal, hogy Isteni Közreműködéssel volt képes ezeket elmondani.”

A Korán a hegyekről is mond egy érdekes kijelentést:

„Vajon nem tettük-e a földet nyugvóhelyé? A hegyeket pedig ékekké?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 78. fejezet – A híradás, 6.-7. vers]

Ma tudjuk, hogy a hegyeknek mély gyökerük van a föld felszíne alatt, és hogy ez a gyökér elérheti a felszín feletti magasságuk többszörösét. Tehát a legmegfelelőbb szó a hegyek leírására, az ék, vagy szög, (amely más fordításokban található, a ford.) mert a megfelelően behelyezett ék legnagyobb része a föld felszíne alatt található. Az elmélet, miszerint a hegyeknek mély gyökerük van, csak a tizenkilencedik század második felében vált ismertté. A hegyek emellett azt a szerepet is betöltik, hogy stabilizálják a föld kérgét, megakadályozzák a földrengéseket.

„Szilárdan rögzítettek (hegyeket) vetett alattatok, hogy az ne inogjon alattatok(…)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16. fejezet – A méhek, 15. vers]

Ehhez hasonlóan a lemez tektonika modern elmélete azt tartja, hogy a hegyek a föld stabilizálóiként viselkednek. Hogy a hegyek szerepe a lemez tektonikán belül a föld stabilizálása, azt csak az 1960-as évek vége felé kezdték megérteni!

A Korán sok dolgot említ a természetről, és arra kéri az embereket, hogy gondolkodjanak el mélyen és elmélkedjenek, és így azok, akik rendelkeznek a megértés képességével, fel fogják ismerni, hogy mindezek jelek, amelyek Teremtőjük hatalmára és bölcsességére utalnak, és hogy ezek nem ok nélkül vagy a szórakoztatásunkra lettek teremtve, hanem egy fontos és nemes célból.

A Korán nem egy tudományos könyv, hanem jelek könyve. Könnyen megérthető, hogy a Teremtő ismerheti az univerzum közös eredetét, az embrió fejlődését, és hogy a hegyek gyökérrel rendelkeznek, de azt már nem könnyű megmagyarázni, hogy Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele) hogyan helyezte el mindezt az információt a Koránban, kivéve, ha elfogadjuk állítását, miszerint ő Küldött. Úgy néz ki, hogy ennek elfogadása a legértelmesebb dolog, amit egy racionális, őszinte ember tehet.

7. Fejezet

A KÖNYV TANÍTÁSAI

Mit akkor a Korán alapvető tanítása?

Nos, az első dolog, amit el kell fogadnunk, hogy Egyetlen Isten van, aki egyedi és nem hasonlít semmire, és semmi sem olyan, mint Isten. Isten Egy és Egyedüli, akinek nincsenek társai vagy riválisai, és nekünk csak Őt, a Teremtőt szabad imádnunk és szolgálunk.

Hogy hogyan tudunk imádkozni és szolgálni a teremtőnek, és hogyan ismerhetjük meg vezetését, itt jön be a képbe Mohamed (Allah áldásai és békéje legyen vele). A Korán azt tanítja, hogy Isten minden Prófétája és Küldötte az emberek számára ember volt. Ez azért van, mert ők nemcsak átadnak egy üzenetet, hanem életük gyakorlati például is szolgál arra, hogy hogyan kövessük és valósítsuk meg ezt az üzenetet. Ez így nyer értelmet. Ha egy ember meg tudja csinálni, akkor legalább elviekben az összes többi ember is képes rá! Ha a mindannyiunkhoz jövő küldött egy angyal lett volna, akkor mi mind kifogásokat keresnénk, hogy mi nem vagyunk képesek úgy viselkedni, mint egy angyal, mert nekik könnyű, hogy is mondjam, angyalinak lenni!

Az élet, ahogy a Korán mondja nekünk, egy próbatétel. Ezért van szenvedés és öröm, egészség és betegség, gazdagság és szegénység, jó és rossz, éjjel és nappal, sötétség és fény. Ezek az ellentéteken keresztül jutunk el a dolgok megismeréséhez. Hogyan tudnánk valóban értékelni a jót a rossz nélkül, és milyen gyakran történik, hogy csak akkor értékeljük a jó egészséget, amikor betegek vagyunk? A próbatétel azért van, hogy megismertesse velünk a valóságot. Elfogadjuk az igazságot, vagy a vágyainkat követjük? Engedelmeskedünk a Teremtőnek, vagy fellázadunk? Isten útmutatást és szabad akaratot adott nekünk. Az eszünket kell használnunk, hogy megértsük és kövessük ezt az útmutatást. Ha hibázunk, ahogy elkerülhetetlenül meg fog

történni, mivel emberek vagyunk, tudnunk kell, hogy amíg keressük a Teremtő útmutatását, bocsánatot kérünk és megtesszük a legtöbbet, hogy jó irányba változzunk, a Teremtő mindig megbocsát nekünk.

Valójában saját korlátaink felismerése és Isten nagyságának elismerése az a lényeg, amiről az iszlám szól. Ezért kell az embernek alávetnie és alárendelnie magát Istennek, és ez az, amit az iszlám valójában jelent.

Létezésünk célja, bonyolult elménk elsőszámú feladata, és az ész ajándéka, hogy megértsük, és hogy igyekezzünk mindent úgy tenni, ahogy a Teremtőnek tetszik. Az útmutatás által, amit adott nekünk, megtudhatjuk, hogy hogyan kell ezt tenni. Azért, hogy a leghatékonyabban tudjunk élni, hogy állhatatosak maradhassunk ebben, a Teremtő egy elengedhetetlen hozzávalóját vezette be ennek az életmódnak, hogy rendszeresen istenszolgálati cselekedeteket végezzünk az életünkben. Nem arról van szó, hogy Istennek lenne erre szüksége, egyáltalán nem! Isten minden szükségtől mentes, és teljesen Önmagában elégséges. Inkább mi lettünk úgy teremtve, hogy szükségünk van erre. Ahogy testünknek ételre van szüksége, elménk és lelkünk úgy épül fel, hogy az Istenről való megemlékezés és az Ő imádata táplálja.

Ezért van az, hogy a muszlim (aki az iszlámot követi) legfontosabb cselekedete, hogy imádkozzon egy meghatározott módon, meghatározott időkben nappal és éjszaka. Őt ilyen napi jellegzetes ima van. Önmagunk megváltoztatásának kulcsa ennek a rendszeres imának az elvégzése őszintén és megértéssel. Ha helyesen végezzük el, életünket átalakító gyakorlattá válik.

Egy másik lényeges komponens az adakozás azoknak, akik kevésbé szerencsések, és segítséget szenvednek. Az Isten tetszéséért élt élet egyik legfontosabb eleme a kedvesség és a mások segítése.

Természetesen ez az életmód odafigyelést, önkontrollt és türelmet igényel, és emiatt van az, hogy a böjt mindig is a vallásos élet alkotóeleme volt, és ez az iszlámban is így van. Minden

évben van egy hónap, amelynek a neve Ramadán, amikor az ember elhagyja az ételt, italt és az intim kapcsolatot hajnalhasadástól napnyugtáig. Az is nagyon fontos, hogy az ember igyekezzen távol maradni a rossz beszédétől és tettektől, mivel a böjtölés ilyen viselkedéshez kell, hogy kövesse.

Igazat mondani, nem hazudni, megtartani az ígéreteket, kiérdemelni a bizalmat, mindig igazságosnak lenni, még saját családunk vagy önmagunk ellen is az igaz hívő jellemzői.

A szülők tisztelete és a velük való kedvesség, különösen, ha már idősek, a szomszédokkal való jó bánásmód, a jó elősegítése és a rossz megakadályozása alapvető értékek.

Ezek az iszlám és a muszlim lét alapjai.

Az élet rövid, és hamar, nagyon hamar meg fogunk halni, de a halál nem a vég.

A Korán azt tanítja az embernek, hogy lesz egy Ítéletnap, amikor Isten összegyűjt mindenkit, és felelnünk kell mindenért, amit tettünk. Minden atom súlyával egyenértékű jót és rosszat meg fogunk tudni.

Akik elutasították az igazságot, akik azt választották, hogy fellázadnak ellene, számukra borzalmas büntetés készül. Ezt ők választották. Az igazság világos volt számukra, de inkább figyelmen kívül hagyták, és ezért szörnyű sors várja őket, a Pokol tüze, ahol az emberek égnek, de nem halnak meg, hanem örökösen szenvedni fognak.

Akik jók voltak, és Istennek való engedelmisségben éltek, örökké a tökéletes boldogságban fognak élni a Paradicsomban. Nem lesz ott gyűlölet, harag, vagy féltékenység, csak béke és boldogság, fizikailag és lelkileg. Milyen gyönyörű lakóhely!

Ez az, amire valójában hív minket a Teremtő. Az Ő Paradicsoma. Az iszlám követése nem jelenti, hogy nem lesz több próbatétel, vagy nehézség az életünkben. Valójában a Teremtő azt mondja, hogy nem elég, ha csak kimondjuk, hogy hiszünk, próbára is leszünk téve. Isten útmutatásának követése megtanít

minket arra, hogy hogyan tudunk átmenni ezeken a próbatételeken, és így a nehézségből könnyebbség, az összevisszaságból megértés, a fájdalomból öröm, és a szomorúságból boldogság lesz.

Ezt tudni és követni, ez ad igazi békét a szívnek. Ilyen értelemben az iszlám valóban békét hoz. Olyan békét, amely nem csupán a háború hiánya, hanem egy mélyebb és lényegibb békét.

8. Fejezet

AZ ÚT VÉGE

Nos, elértünk idáig.

Utunk végéhez közeledünk, és a cél feltűnt előttünk. Valójában nem maradt hátra semmi!

Elérkezett az idő, hogy kinyissuk az ajtót, és hagyjuk, hogy a Teremtő igaz üzenete vezesse életünket.

Igen, egy kicsit furcsának tűnhet, és azok a dolgok, amelyeket meg kell tenned, valószínűleg szokatlanok számodra. Talán azon gondolkodol, hogy mit fog mondani a családod, a barátaid! Nos, mindig megpróbálhatod, hogy nem mondasz semmit, csak, hogy „olvasd el ezt”, és továbbadod nekik!

Ahogy korábban mondtam, a nehéz rész nem az, hogy megértsük, hogy ennek valóban van értelme, a valóban nehéz rész a megvalósítás! Viszont valójában az sem annyira nehéz.

Csak kezd azzal az erős elhatározással, hogy azért teszed ezt, mert Aki teremtett téged, az ezt kívánja tőled. Majd kérhetsz nyugodtan egy kis segítséget. Igen! Csak próbáld megkérni minden dolog Teremtőjét, és csak Őt egyedül, nem bármin vagy bárkin keresztül, csak közvetlenül a Teremtőt, és őszintén a szívedből tedd, hogy vezessen és segítsen téged, hogy meg tudd tenni azt, ami helyes.

OK! Most hogy érzed magad?

Nos, ha úgy érzed magad, ahogy gondolom, akkor csak annyit kell tenned, hogy követed ezeket a lépéseket.

Csak mondd:

„Tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak az Egy Igaz Isten, és tanúsítom, hogy Mohamed Isten Küldötte!”

vagy arabul:

„Ashadu an lá iláha illaLlah, wa ashadu anna Muhammadan raszúl Allah!”

Ezáltal gyakorlatilag muszlim lettél.

Meg kell tanulnod a napi öt imát imádkozni, amelyeket a muszlimoknak el kell végezniük minden nap. Hogy megtanuld, hogyan kell ezt megtened, vagy bármilyen más segítségért, lépj kapcsolatba a következő weboldallal: www.muslimnow.org (angolul), vagy www.iszlam.com (magyarul).

Ez mind, amivel ebben a pillanatban foglalkoznod kell.

Isten békéje és áldásai legyen veled mindig!

Tartalom

1	<i>AZ ÚT KEZDETE</i>	
2	<i>MEGVÁLASZOLATLAN KÉRDÉSEK</i>	
3	<i>A TANÍTÁSOK PRÓBA ALATT</i>	
4	<i>AZ ÁLTALÁNOS ÉRVÉNYESSÉG PRÓBÁJA</i>	
5	<i>A JELLEM PRÓBÁJA</i>	
6	<i>ELKÉPESZTŐ INFORMÁCIÓSZINT</i>	
7	<i>A KÖNYV TANÍTÁSAI</i>	
8	<i>AZ ÚT VÉGE</i>	

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

